

KIRJE KESKUSKOMITEAN JÄSENIILLE¹⁴⁵

Toverit!

Kirjoitan näitä rivejä 24. päivän iltana. Tilanne on äärimmäisen kriittinen. On päivänselvää, että viivyttely kapinan aloittamisessa on nyt jo totisesti samaa kuin kuolema.

Vakuutan kivenkovaan tovereille, että nyt on kaikki hiuskarvan varassa, että nyt ovat päiväjärjestyksessä sellaiset kysymykset, joita eivät voi ratkaista neuvottelut eivätkä edustajakokoukset (ei edes neuvostojen edustajakokoukset), vaan ainoastaan kansat, joukot, aseellisten joukkojen taistelu.

Kornilovilaisten porvarillinen rynnistys ja Verhovskin syrjäyttäminen osoittavat, että ei saa odotella. Tänä iltana, ensi yönä on hinnalla millä hyvänsä vangittava hallitus, riisuttava aseista junkkarikoululaiset (nujertamalla, jos panevat vastaan) jne.

Ei saa odottaa!! Voidaan menettää kaikki!!

Vallan viipymättömän valtaamisen merkitys on siinä, että siten saadaan *kansa* (ei edustajakokous, vaan kansa, ensi kädessä sotaväki ja talonpoikaisto) suojatuksi kornilovilaiselta hallitukselta, joka on ajanut pois Verhovskin ja muodostanut toisen kornilovilaisen salaliiton.

Kenen on otettava valta?

Tämä ei ole nyt tärkeää: ottakoon sen Sotilaallinen vallankumouskomitea¹⁴⁶ »tai jokin muu laitos», joka julistaa luovuttavansa vallan vain todellisille kansan etujen puoltajille, sotilaiden etujen (rauhan viipymätön tarjoaminen), talonpoikain etujen (maa on otettava heti, yksityisomistus lakkautettava) ja nälkäänäkevien etujen puoltajille.

Kaikki kaupunkipiirit, kaikki rykmentit, kaikki voimat on saatava heti liikekannalle ja niiden on lähetettävä viipymättä lähetystönsä Sotilaalliseen vallankumouskomiteaan ja bolševikkien Keskuskomiteaan vaatimaan tiukasti: missään tapauksessa, millään muotoa ei saa jättää valtaa Kerenskin ja kumppaneiden käsiin 25. päivään saakka; kysymys on ratkaistava ehdottomasti tänään illalla tai yön aikana.

Vallankumouksellisille, jotka saattoivat voittaa tänään (ja voittavatkin varmasti tänään), historia ei anna anteeksi sellaista viivyttelyä, minkä vuoksi huomenna ollaan vaarassa menettää paljon tai menettää kaikki.

Vallatessamme tänään vallan me emme valtaa sitä taistellaksemme neuvostoja vastaan, vaan niitä varten.

Kapinan tarkoituksena on vallan valtaaminen; kapinan poliittinen tarkoitusperä selviää vallanoton jälkeen.

Olisi turmiollista tai muodollista odottaa epävarmaa äänestystä, joka tapahtuisi lokakuun 25. päivänä; kansalla on oikeus ratkaista ja se on velvollinen ratkaisemaan tuollaiset kysymykset voimalla eikä äänestyksillä; kansalla on oikeus ohjata ja se on velvollinen vallankumouksen kriittisinä hetkinä ohjaamaan edustajiaan, vieläpä parhaimpia edustajiaan, eikä odottelemaan heitä.

Kaikkien vallankumousten historia on todistanut sen, ja äärettömän suuri olisi vallankumouksellisten rikos, jos he jättäisivät sopivan hetken käyttämättä tietäen, että heistä riippuu *vallankumouksen pelastus*, rauhan tarjoaminen, Pietarin pelastaminen, pelastaminen nälänhädästä, maan antaminen talonpojille.

Hallitus horjuu. Se on *kaadettava lopullisesti* hinnalla millä hyvänsä!

Kapinaannousun viivyttely olisi samaa kuin kuolema.

*Kirjoitettu 24. lokakuuta
(6. marraskuuta) 1917*

Tekokset, 26. osa, s. 216—217

Julkaistu ensi kerran 1924